

PATRON

TYGODNIK PARAFII PW. ŚW. BENEDYKTA, CYRYLA I METODEGO - KAZANÓW

**NUMER 13, 34. Niedziela Zwykła, 24.11.2019r. UROCZYŚĆ
CHRYSZTUSA KRÓLA**

LITURGIA SŁOWA: (2 Sm 5,1-3); (Ps 122 (121), 1-2. 4-5); (Kol 1,12-20); Aklamacja (Mk 11,10); (Łk 23,35-43);

KOMENTARZ

Dzisiejsze królestwa jakie znamy różnią się w sposób zasadniczy od rozumienia królestwa w czasach Pana Jezusa. Dziś monarchie pełnią rolę wyłącznie reprezentacyjną lub symboliczną. Współczesny król nie ma praktycznie żadnych uprawnień. Niestety, bardzo często w ten sam sposób pojmujemy królowanie Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata. Wmówiliśmy sobie, że za nasze życie odpowiadamy my sami. Oczekujemy, że z naszymi decyzjami Zbawiciel nie tylko będzie się zgadzał, ale też i naszym decyzjom i ich konsekwencjom będzie błogosławił.

Liczymy na to, że Jezus nie będzie się wtrącał w nasze życie, ale uświetni swoją obecnością ślub, chrzest, czy też inną rodzinną uroczystość. Zresztą, same sakramenty też zaczęliśmy pojmować w osobliwy sposób, skupiając się na ich stronie zewnętrznej i zupełnie pomijając to, co one oznaczają i co powinny znaczyć dla naszego życia.

Jednak nie taka była rola króla w czasach, kiedy Jezus głosił Dobrą Nowinę. Wówczas król był monarchą absolutnym, który decydował wręcz o życiu i śmierci swoich poddanych. Dzisiaj, oddając Chrystusowi cześć, jako Królowi Wszechświata, musimy więc na nowo przywołać znaczenie królewskiej godności sprzed wieków. Nie po to,

aby postrzegać Jezusa, jako despotycznego władcę, ale po to, aby przestać postrzegać Go jako marionetkę. On przecież wydał się za nas, dla nas pokonał grzech i śmierć. On daje nam życie wieczne i zaprasza do Swego Królestwa. Królestwa sprawiedliwości, miłości i pokoju. Jednak, jeśli chcemy tam wejść, musimy uczynić to na warunkach Jezusa.

Ks. Andrzej Bienia, dyrektor Radia Fara

Drodzy czytelnicy!

„To już jest koniec, nie ma już nic ...” brzmią słowa popularnej piosenki. Czy aby na pewno? Czy koniec oznacza, że czeka nas nicość? Zdecydowanie nie! Jako katolicy wierzymy, że nie każdy koniec oznacza kres. Jest taki koniec, który jest początkiem...

Ostatni dzień roku kalendarzowego, zawsze skłania nas do refleksji, podejmowania postanowień noworocznych. Planujemy, że od nowego roku będziemy miłsi dla innych, będziemy spędzać więcej czasu z rodziną, przejdziemy na dietę, poprawimy oceny w szkole... Jesteśmy pełni planów i marzeń, które ZACZNIEMY realizować. Odkładamy zmiany „na jutro”, nie zauważając, że przez palce przecieka nam nasz cenny czas. A może by tak zacząć już dziś? Nikt z nas przecież nie wie, kiedy nadejdzie kres naszej ziemskiej drogi.

Australijska pielęgniarka Bronnie Ware, pracując przez kilka lat w hospicjum rozmawiała z pacjentami łagodząc ich ból i przygotowując na spotkanie ze śmiercią. Sama też odbyła cenną lekcję... Okazuje się, że ludzie niesamowicie dojrzewają, gdy stawiają czoło swojej śmiertelności. Pacjenci byli targani całym spektrum najróżniejszych emocji – zaprzeczenia, złości, strachu, akceptacji. Na podstawie przeprowadzonych rozmów Bronnie napisała książkę „The Top Five Regrets of The Dying”. To pięć najczęściej pojawiających się tematów w odpowiedzi na pytanie o rzeczy, które umierający chcieliby zrobić w swoim życiu inaczej. Czego żalowano? Braku odwagi, by żyć życiem prawdziwym dla mnie, a nie życiem, którego oczekiwali ode mnie inni; zbytniego poświęcenia się pracy; braku odwagi w wyrażaniu swoich

uczuć; braku kontaktu ze swoimi przyjaciółmi oraz braku odwagi, by pozwolić sobie być szczęśliwym.

Świadomość zbliżającego się końca, motywuje nas do nowego początku. Dziś koniec roku liturgicznego. Upředźmy nasze noworoczne postanowienia i zmiany w swoim życiu zacznijmy już dziś

w Uroczystość Chrystusa Króla. Kończąc miesiąc, w którym w sposób szczególny wspominamy naszych bliskich, którzy wyprzedzili nas w drodze do wieczności, zastanówmy się czy dobrze wykorzystujemy dany nam czas. Papierkiem lakmusowym

niech będą dla nas badania australijskiej pielęgniarki z hospicjum. Zacznijmy już dziś pamiętając, że „na końcu czasów będziemy sądzeni z Miłości, bo gdzie jest Miłość, tam doczesność przechodzi w wieczność”.

Redaktor naczelny Małgorzata Sztolf

ROZMOWA Z KS. ŁUKASZEM HELINIAKIEM

„Króluj nam Chryste!” – z radością pozdrawiamy się dziś tym okrzykiem. Czy jednak Chrystus króluje nam tylko dziś? A może warto jak „młodzi rycerze” pamiętać o tym powitaniu każdego dnia? Jak przeżywać Uroczystość Chrystusa Króla? Jak dzieli się rok liturgiczny i kim są owi „rycerze,” o których śpiewamy dziś w pieśni porozmawiamy z księdzem wikariuszem Łukaszem Heliniakiem, który jest opiekunem Liturgicznej Służby Ołtarza w naszej parafii.

Księżę Łukaszu, choć to szokujące przeżywamy dziś koniec roku...

Przypomnijmy – jak dzieli się rok liturgiczny.

Kościół jest umiejscowiony w czasie, w nim działa i realizuje swoje posłannictwo. Rok liturgiczny to cały czas, jaki obchodzi Kościół; który

uświęca poprzez wspomnianie dzieł Bożych. Jest zatem nieustannym wyznaniem wiary, ale także i urzeczywistnieniem misterium wiary, zwłaszcza Bożego planu zbawienia tzw. misterium paschalnego: męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Jest czasem świętowania, w którego centrum jest Jezus Chrystus: "centrum czasu i historii". W ciągu całego roku liturgicznego przeżywamy i celebруем pełnię Dobrej Nowiny, niejako streszczenie naszej wiary.

Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat! Bez względu na to, czy się to podoba możnym tego świata, czy też nie, Jezus po wszystkie czasy króluje Niebu i Ziemi. Dziś Kościół w sposób szczególny nam o tym przypomina...

W XXXIV Niedzielę w ciągu roku celebруем uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Uroczystość tę ustanowił papież Pius XI w Roku Jubileuszowym 1925, wyznaczając jej obchód na niedzielę przed uroczystością Wszystkich Świętych. W zreformowanym kalendarzu liturgicznym uroczystość Chrystusa Króla została przesunięta na ostatnią niedzielę roku liturgicznego, aby podkreślić prawdę o Paruzji Chrystusa, czyli Jego ponownym przyjściu na ziemię. Przekaze On wówczas Ojcu Niebieskiemu wieczne i powszechne królestwo.

Swoje święto patronalne obchodzi dziś również liturgiczna służba ołtarza. Przedstawmy naszym Czytelnikom, kto w naszej parafii tak licznie posługuje przy ołtarzu.

W naszej parafii do LSO przynależy aż **tu wpisz około ilu** chłopców. Wśród nich wyróżniamy ministrantów,

czyli pomocników przy sprawowaniu Mszy świętej i podczas innych nabożeństw liturgicznych. Nazwa tej funkcji pochodzi od łacińskiego

słowa „ministrare”, które oznacza „służyć”. Służymy Bogu, kiedy przyczyniamy się do tego, aby liturgia była piękna. Jest również tym, który niesie znaki tzn. określone przedmioty, które dla liturgii są niezbędne i dla liturgii mają szczególnie ważne znaczenie. Ministrant przez służenie wskazuje, że każde nabożeństwo liturgiczne sprawowanie w kościele, jest nie tylko sprawą kapłana, lecz sprawą całej parafii i wszystkich wiernych. Służbę przy ołtarzu pełnią również **lektorzy**. Ich posługa wiąże się z odczytywaniem podczas Mszy św. i nabożeństw czytań z Pisma Świętego, z wyjątkiem Ewangelii (tutaj wyjątek stanowią: Niedziela Palmowa i Wielki Piątek). Ponadto lektor może odczytywać modlitwę powszechną podczas liturgii. Jeśli nie ma kantora, lektor wykonuje (może zarówno odśpiewać, jak i odczytać) psalm responsoryjny.

Przy ołtarzu dostrzec można również młodzieńców w bordowych sutanellach. Jaką pełnią funkcję?

To ceremoniarze, zwani również mistrzami ceremonii, którzy czuwają nad prawidłowym zorganizowaniem i przebiegiem liturgii, jak i wykonaniem wszelkich ceremonii liturgicznych. W czasie liturgii ceremoniarz pozostaje w pobliżu celebransa jednocześnie dając odpowiednie znaki i polecenia (komendy) pozostałym usługującym, by spełnili w danym momencie przeznaczone im funkcje.

Dziękuję bardzo, że wśród licznych obowiązków znalazł Ksiądz czas na naszą rozmowę!

Ja również dziękuję, życząc wszystkim czytelnikom gazetki „Patron” błogosławionego nowego roku przeżywanego, jak głosi jego hasło, w „Wielkiej tajemnicy wiary”.

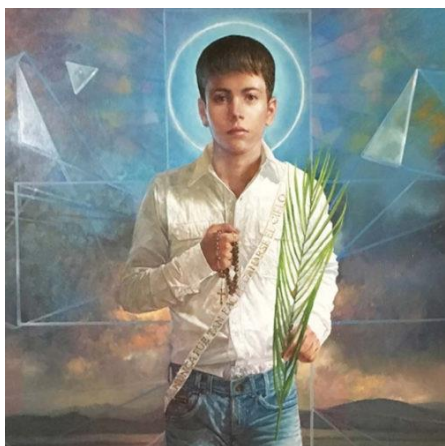
Z kś. Łukaszem rozmawiała Małgorzata Sztolf

VIVA CRISTO REY!

Zastanów się, za co jesteś gotowy oddać swoje życie... i powiedz, czy poznałeś już św. Józefa? Nie, nie chodzi o opiekuna Pana

Jezusa i Maryi, a raczej o kogoś takiego José Sánchez del Río.

José urodził się 28 marca 1913 w Sahuayo w stanie Michoacán w Meksyku. Czas jego dzieciństwa nie należał do najprzyjemniejszych, gdyż został naznaczony wojną. Gdy José miał 13 lat w Meksyku wybuchło powstanie Cristeros, czyli Chrystusowców, którzy nie chcieli zgodzić się na antykościelne ustawy wprowadzone przez ówczesny rząd. Kiedy bracia chłopca przyłączyli się do wojsk powstańczych, Józef chciał walczyć z nimi ramie w ramie, lecz to działanie skutecznie uniemożliwił mu ogromny sprzeciw rodziców oraz odmowa generała. Jednak pragnienie obrony wiary katolickiej było u chłopca tak wielkie,

że mimo przeciwności zaciągnął się do grupy powstańczej. To jednak nie młody wiek Józefa sprawił, że został świętym, ale działało to jego odważne i kochające serce.

W czasie powstania José nie posiadał broni. Był pomocnikiem i nosił sztandar, a nocami modlił się na różańcu dodając sił swoim kompanom. W czasie jednego ze starć, gdy koń dowódcy został postrzelony, chłopiec oddał mu swojego, aby ten mógł się uratować. José uznał, że generał jest ważniejszy i bardziej potrzebny dla sprawy niż on sam. Niestety podczas ucieczki z tego starcia chłopiec został pochwycony i postawiony przed dowódcą wroga, który widząc jego odwagę chciał Go przeciągnąć na swoją stronę. Ale José nie poddał się tak łatwo, wolał zostać rozstrzelanym niż „*być po stronie wrogów Chrystusa Króla*”. Następne cztery dni spędził w więzieniu czekając na swój wyrok.

Wiek chłopca nie miał dla oprawców żadnego znaczenia. Nożem zdarto mu skórę ze stóp i kazano iść na cmentarz nie szczczędząc przy

tym batów. Na miejscu dostał ostatnią szansę, aby wyrzec się wiary, ten jednak z całym przekonaniem wykrzyczał „Viva Christo Rey!” - „Niech żyje Chrystus Król!”. Po tych słowach, 10 lutego 1928 roku, został zastrzelony przez dowódcę. Miał 15 lat.

W 2005 roku José Sánchez del Río został beatyfikowany przez papieża Benedykta XVII, a w 2016 roku papież Franciszek włączył Go w poczet świętych Kościoła katolickiego. To właśnie m.in. jego historia jest częścią filmu pod tytułem „Cristiada”, który opowiada o losach Meksykańskich powstańców. Dziś młody Cristeros przedstawiany jest z palmą – symbolem męczeństwa, choć to zdecydowanie nie wszystko. Jego młodzieńcze życie nie jest dla nas tylko przykładem odwagi i wiary, lecz także powinno zawstydząć tych, dla których ta wiara jest zwyczajnym niedzielnym obowiązkiem. A Ty, jaką masz hierarchię wartości?

Aleksandra Bułatek

MISJA: EWANGELIZACJA

Gdy w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata mówimy wiele o Jego królowaniu w naszych sercach, domach, parafiach i innych wspólnotach, warto sobie uświadomić, że medium, które łączy w całość życie Archidiecezji Przemyskiej to Radio FARA. Jako redaktor tej rozgłośni, znam doskonale problemy finansowe, z jakimi borykamy się na co dzień. Brakuje środków na lepszy sprzęt rejestrujący dźwięk, bardziej wydajne mikrofony czy nawet na gąbki wygłuszające

studio nagrań. A gdy o tym mowa, to po kilku latach przyszedł czas

na budowę nowego studia nagrań. Zdecydowaliśmy się na to, po

kwietniowym zalaniu naszego starego studia nagrań. Jest to bardzo ważne pomieszczenie, z którego korzystamy każdego dnia, nagrywając wywiady, audycje i informacje.

Ze starego pomieszczenia zostanie wydzielone dwa miejsca: reżyserka i studio nagrań. Zostały już wygłuszone ściany i zrobiona instalacja prądowa. Między pomieszczeniami zostanie zainstalowana akustyczna szyba, a do pomieszczeń będzie się wchodzić się przez nowe, szczelne drzwi (wcześniejsze przepuszczały dźwięki z korytarza). Zamówiony zostanie nowy stół, fotele i sprzęt nagraniowy. Z racji tego, że nie jesteśmy nadawcą komercyjnym, lecz społecznym, korzystamy z darmowej koncesji radiowej. Nie emitujemy reklam, audycji sponsorowanych lub projektowych. Utrzymujemy się z ofiar ludzi dobrej woli. Ufam w to, że w parafii, której aktualnie mieszkam, tych ludzi jest sporo. **Do dzisiejszego wydania Tygodnika Parafialnego „PATRON” dołączamy druk do wpłaty bankowej, który można dobrowolnie zrealizować na dogodną dla siebie kwotę.** Dlatego w imieniu księdza dyrektora Andrzeja Bieni i całej redakcji Radia FARA – bardzo proszę o wsparcie. Za każdą złotówkę przeznaczoną na działanie Rozgłośni Archidiecezji Przemyskiej bardzo serdecznie dziękujemy i do usłyszenia na 98,2 FM lub w Internecie: radiofara.pl

Łukasz Sztolff, redaktor Radia FARA

Ogłoszenia i Ciekawostki

1. 20 listopada 2019 r. w naszej parafii odbyło się pierwsze spotkanie nowopowstałej **RADY PARAFIALNEJ**. W jej skład weszło łącznie 20 osób, w tym: 15 osób świeckich, 1 siostra zakonna i 4 kapłanów posługujących w naszej parafii. Członkowie złożyli uroczyste ślubowanie. Po nim omówione zostały bieżące sprawy duszpasterskie.

W skład Rady weszli: Babieccko Janusz, Bułatek, Waldemar, Doniek – Król Bernadetta, Jandula Franciszek, Koperski Dariusz, Kuc Stanisław, Kuczkowska – Sajewicz Agnieszka – ul. Pułaskiego Piasecki Piotr, s.

Popiel Hiacynta (CSMA), Skalski Robert, Sumara Stanisław, Sztolf Łukasz, Sztolf Małgorzata, Urban Aleksandra. Wierzymy, że kadencja I Rady Parafialnej wyda dobre owoce, z których będzie czerpać cała wspólnota parafialna

2. Święty Dominik Savio pomimo tak młodego wieku został określony przez papieża Piusa XI jako "mały, a właściwie wielki gigant ducha". Uważasz, że to niemożliwe w dzisiejszych czasach? Przekonaj się sam **WSTĘPUJĄC DO SŁUŻBY LITURGICZNEJ W NASZEJ PARAFII!** Zapraszamy wszystkich chłopców z klasy 1 szkoły podstawowej i starszych. Ty też możesz zostać świętym! **3.** 22 listopada przypada doroczne **WSPOMNIENIE ŚW. CECYLII**. Patronki muzyki i muzyków kościelnych. W tym dniu podczas mszy świętej śpiewał nasz chór parafialny „Benedictus” pod batutą Pani Marii Rogi. Z tej okazji wszystkich gorąco zachęcamy do wstąpienia w szeregi chóru jak i tworzącej się przy parafii scholii liturgicznej pod kierownictwem naszego organisty. Naszemu chórowi, scholii dziecięcej i młodzieżowej życzymy codziennego wstawiennictwa patronki i radości z posługi, którą pełnią w naszym kościele. **4.** Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Archidiecezji Przemyskiej serdecznie zaprasza na coroczne **REKOLEKCJE FORMACYJNE**, które w tym roku odbędą się w dniach 29 listopada – 1 grudnia 2019 r. w Ośrodku Kultury i Formacji Chrześcijańskiej w Jarosławiu. Rekolekcje poprowadzi ks. dr Marek Machała.

PRZEPISY DOMOWE

Katarzynki

SKŁADNIKI:

- 200 g miodu
- 1 łyżeczka przyprawy korzennej do piernika
- kilka łyżek karmelu (lub zamiennie 1 łyżka kakao)
- 100 g cukru pudru
- 1 jajko
- 400 g mąki pszennej
- 3 łyżeczki proszku do pieczenia

PRZYGOTOWANIE:

Do płynnego miodu dodać przyprawę korzenną, cukier, trochę karmelu dla koloru, jajko, potem mąkę z proszkiem do pieczenia. Zagnieść dość twarde ciasto*, rozwałkować na grubość 5 mm - 1 cm (nie cieniej) i wykrawać foremką katarzynki.

Posmarować je z wierzchu wodą i piec na natłuszczonej i oprószonej mąką blaszce około 12 - 15 minut (nie spiec, bo będą zbyt twarde) w temperaturze 190°C. Wystudzić na kratce.

*Jeśli ciasto jest suche i nie chce się łatwo zagnieść można dodać 1 lub 2 łyżki kwaśnej śmietany. *Pierniczki po upieczeniu są zazwyczaj mocno twarde (powoduje to dodatek miodu). By zmiękły potrzebują pochłonąć odpowiednią dawkę wilgoci np. z powietrza lub owoców. Wtedy będą rozplływały się w ustach! Ułóż pierniczki (jeszcze przed lukrowaniem) na kratce i przenieś do pomieszczenia o wysokiej wilgotności lub schowaj pierniczki do szczelnej puszki z kawałkami obranych jabłek. Jabłka wymieniaj co parę dni, by nie zaczęły pleśnieć. Pierniczki będą chłoniły wilgoć z owoców.*

SMACZNEGO!!!

PATRON PATRON

11

KĄCIK MŁODEGO CZYTELNIKA

Pokoloruj Chrystusa Króla i pomódl się o Boże błogosławieństwo dla Twojej rodziny w nowym roku liturgicznym.

Parafia rzymskokatolicka pw. św. Benedykta, Cyryla i Metodego
ul. Kazimierza Opalińskiego 7, 37-700 PRZEMYŚL
tel. kom. 785401311
NIP: 7952182644
REGON: 040040250
e-mail: kazanow.przemyska@gmail.com
www.kazanow.przemyska.pl

---

e-mail Redakcji Gazetki Parafialnej „PATRON”:
tygodnikparafialny.patron@wp.pl

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

Redaktor Naczelny: Małgorzata Sztolf, Kuba Zając

Strona dla dzieci: Wiktoria Zarzycka i Julia Bąk
Ogłoszenia i ciekawostki: Dawid Biliński, Dominik Wiącek, Piotr Piasecki, Magdalena Babieczko

Artykuły: Małgorzata Sztolf, Kuba Zając, Martyna Tas, Aleksandra Bułatek, Piotr Piasecki, Julia Skalska, Jakub Koperski

Opiekun duchowy: ks. Łukasz Heliniak.

Gazetka tylko do użytku wewnętrznego!